

۱۰۸۳۹

کتابخانه مرکزی دانشگاه پیام نور	
شماره قفسه	۲۵۷
شماره کتاب	۸۴/۱۶۲۴۱

دانشگاه پیام نور
مرکز مشهد

پایان نامه کارشناسی ارشد فیزیک هسته ای

عنوان:

مطالعه پدیده پس خمیدگی در ایزوتوپهای

اوتربیوم

Back bending in Ytterbium isotops

استاد راهنما

دکتر سعید محمدی

نگارش

مجید شاهقاسی

سال ۱۳۸۴

۱۳۸۷ / ۲ / ۱۱

۱۰۴۰۲۹

تقدیم به:

پدر و مادر

که وجودشان مایه سر بلندی و افتخار من است.

سپاسگزاری

در ابتدا بر خود لازم می دانم تا از زحمات و راهنمایی های ارزنده استادان و سروران گرامی گروه علوم پایه تقدیر و تشکر به عمل آورم . بویژه از استاد گرامی ، جناب آقای دکتر سعید محمدی که با دقت و حوصله زیاد این رساله را از نظر گذرانده و با رهنمودهای ارزنده خود ، در رفع اشکالات و کاستی ها مرا راهنمایی فرمودند. تشکر و سپاسگزاری می نمایم . از استاد ارجمند جناب آقای دکتر ایزدی که مشاوره این پایان نامه را بر عهده داشتند و در تهیه آن نگارنده را مدیون خود ساختند کمال تشکر و قدردانی را دارم .

از همه کسانی که مرا در این تحقیق یاری نمودند ، بویژه آقای عبدالناصر احمدی بنکدار و عموی بزرگوام آقای عبدالرضا شاهقاسی ، که در مدت دوره تحصیل همواره مرا رهنمون و مشوق بودند بسیار سپاسگزارم .

از همسر و دختر مهربانم که سختیها را تحمل کرده و از هیچ کمکی دریغ نورزیده اند ممنونم .

فهرست

۱	مقدمه
فصل اول: شتابدهنده ها	
۴	شتابدهنده ها
۷	شتابدهنده های الکترو استاتی
۱۰	شتابدهنده های سیکلوت
۱۴	شتابدهنده های سنکروترون
۱۵	شتابدهنده های خطی
۲۰	شتابدهنده های با باریکه خطی
فصل دوم: واکنشهای هسته ای	
۲۴	واکنشهای هسته ای
۲۵	واکنشهای هسته مرکب
فصل سوم: آشکارسازی تابشهای هسته ای	
۲۹	آشکارسازی تابشهای هسته ای انواع آشکارسازها
۳۰	شمارگرگازی
۳۱	آشکارساز سوسوزن
۳۴	آشکارساز نیمرسانا
فصل چهارم: مدل‌های هسته ای	
مدل‌های هسته ای	
۳۷	مدل ارتعاشی
۳۸	مدل چرخشی
۴۲	نمودار اورست و بک بندینگ (پس خمیدگی)
۴۳	مدل لایه تغییر شکل یافته
فصل پنجم: پدیدهٔ پس خمیدگی و نتیجه گیری	
۴۸	مطالعهٔ پدیدهٔ پس خمیدگی در ایزوتوپهای اوتربیوم

مقدمه:

برای انجام مطالعات ساختار هسته ای باید هسته ها را در حالت برانگیخته داشته باشیم ، که این حالات برانگیخته توسط واکنشهای هسته ای بدست می آیند . برای انجام یک واکنش هسته ای ، باید باریکه ای از ذرات حاصل از یک شتابدهنده به توده ای از ماده برخورد کنند . هسته های برانگیخته عموماً از این حالت به سرعت با گسیل پرتو گاما واپاشیده می شوند . اگر تابشهای گامای حاصل از واپاشی حالت‌های برانگیخته هسته توسط آشکارسازها ، آشکارسازی شوند می توانیم به کمک آنها اطلاعاتی در مورد ساختار هسته بدست آوریم .

توسط واکنشهای هسته ای از نوع هسته مرکب که به منظور مطالعه تعدادی از ایزوتوپیهای زوج - زوج Yb انجام شده است ، حالت‌های برانگیخته طیف دورانی را برای هر یک از ایزوتوپها بدست آورده اند . (حرکت دورانی را در هسته هایی بهتر می توان مشاهده کرد که شکل تعادل غیر کروی دارند) . این هسته ها را که ممکن است تغییر شکل زیادی نسبت به شکل کروی در آنها رخ داده باشد غالباً هسته های تغییر شکل یافته می نامند .

این گونه هسته ها در گستره جرمی $190 < A < 150$ دیده می شوند . این حالتها از طریق یک سری گذارهای گاما به صورت پیاپی به حالت پایه انتقال میابند . مشاهده این گذارهای پیاپی راهی را برای مطالعه این حالت‌های برانگیخته فراهم میسازد . بخصوص می توان مطالعه کرد که آیا فرض گشتاور لختی ثابت در چنین برانگیختگی های بالایی معتبر باقی می ماند یا خیر .

انرژیهای دورانی با معادله $E = \frac{\hbar^2}{2I} J(J+1)$ نشان داده میشود . یک راه برای بررسی این فرض آن است که نمودار انرژی حالتها را بر حسب $J(J+1)$ ترسیم کنیم و ببینیم که آیا همانند آنچه معادله نشان می دهد شیب منحنی ثابت باقی می ماند یا خیر . نمودار ترسیم شده برای تعدادی از ایزوتوپهای Yb انحراف از رفتار خطی مورد انتظار را نشان می دهد . یک روش بهتر آن است که گشتاور لختی را که بر حسب انرژی گذارها و J محاسبه شده بر حسب ω^2 ترسیم کنیم . در تعدادی از نمودارها آشفتگی دیده میشود که (Back bending) یا پس خمیدگی نامیده می شود که به این علت است که انرژی دورانی از مقدار لازم برای شکستن یک زوج نوکلئون تزویج شده تجاوز می کند . گشتاور لختی هسته تغییر میکند در این تحقیق می خواهیم ببینیم تغییرات بوجود آمده

در هسته بر اساس مدل تغییر شکل یافته نیلسون قابل توضیح می باشد یا خیر .
به این منظور ابتدا در باره عوامل دخیل در مطالعه پدیده پس خمیدگی (شتابدهنده ها ،
واکنشهای هسته ای ، آشکارسازها ، مدل‌های هسته ای) توضیح مختصری خواهیم داد .

فصل اول

شتابدهنده ها

شتا بدهنده‌ها

منظور از ایزوتوپ‌های ذرات باردار، گسیل باریکه‌ای از ذرات بخصوص با انرژی خاص به طرف یک هدف مورد نظر است. انواع مختلفی از روش‌ها برای انجام این امر وجود دارند که در تمام آنها از آرایش‌های گوناگون میدان‌های الکتریکی و مغناطیسی استفاده می‌شود. شتابدهنده به عنوان یک دستگاه الکترونیکی شباهت‌های زیادی به لامپ تصویر تلویزیون دارد. یک شتابدهنده به اجزای زیر نیاز دارد:

- ۱- یک چشمه ذرات باردار.
 - ۲- یک میدان الکتریکی به منظور شتاب دادن ذرات.
 - ۳- ابزار کانونی کننده برای غلبه بر تمایل طبیعی باریکه به واگرا شدن.
 - ۴- منحرف کننده‌ها برای به حرکت در آوردن باریکه در راستای دلخواه.
 - ۵- یک هدف از ماده مورد نظر برای برخورد با باریکه.
 - ۶- اتاقکی که تمام قسمت‌ها را در خلاء بالا نگهداری کند تا از پراکندگی باریکه در اثر برخورد با مولکول‌های موجود در هوا جلوگیری به عمل آید.
- طرح شتابدهنده‌ها عمدتاً بر حسب منظوری که برای آن طراحی می‌شوند تغییر می‌کند. در پاره‌ای موارد، انرژی زیاد و در پاره‌ای موارد شدت زیاد مورد نظر است. به طور کلی شتابدهنده را می‌توان به صورت شتابدهنده‌های انرژی پایین، انرژی

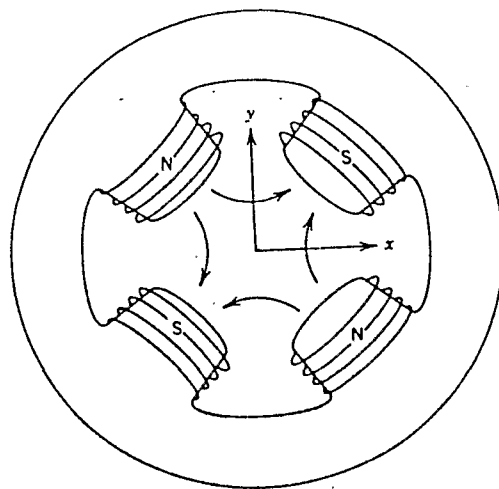
متوسط یا انرژی بالاگروه بندی کرد. شتابدهنده‌های انرژی پایین که برای ایجاد باریکه‌هایی در گستره انرژی $100 - 10 \text{ MeV}$ به کار میروند، غالباً در مطالعات واکنش یا پراکندگی و به منظور توضیح ساختار حالت‌های نهایی خاص و شاید حتی حالت‌های برانگیخته منفرد مورد نیازند. در این شتابدهنده‌ها باید گزینش انرژی دقیق و شدت جریانها به قدر کافی بالا باشد، زیرا آمار شمارش دقت بسیاری از آزمایشها را محدود میکند. گرم شدن هدفها توسط باریکه‌های پرشده می‌تواند قابل ملاحظه باشد و غالباً لازم است هدف را خنک کرد تا از تخریب آن جلوگیری بعمل آید.

شتابدهنده‌های انرژی متوسط در گستره انرژی تقریباً $1000 - 100 \text{ MeV}$ کار می‌کنند. در این انرژیها، برخورد نوکلئونها با هسته‌های می‌تواند مزونهای π ایجاد کند و لذا این نوع شتابدهنده‌ها غالباً برای مطالعه نقش تبادل مزونها در نیروی هسته‌ای بکار میروند. فقط در چند مورد است که این شتابدهنده‌ها قادر به تفکیک حالت‌های برانگیخته نهایی منفرد هستند. شتابدهنده‌های انرژی بالا باریکه‌های به انرژی 1 GeV (1000 MeV) و بالاتر تولید می‌کنند. منظور از ساخت این شتابدهنده‌ها کمتر بررسی ساختار هسته‌ای است، بلکه بیشتر به تولید انواع مختلف ذرات و مطالعه خواص آنها مربوط میشود. در اینجا، هدف اصلی بالاترین انرژی ممکن در دستگاه مرکز جرم است، و در حال حاضر، طراحی ماشینهایی که قادر به تولید انرژی بالاتر از 1000 GeV باشند، در دست بررسی است.

در اینجا به طور کلی انواع شتابدهنده‌ها و نقاط قوت و ضعف آنها را مورد بحث قرار میدهیم. قبل از انجام این کار، بعضی از دستگاههایی را که از لوازم ضروری هر ماشین شتابدهنده‌ای است، مورد بررسی قرار می‌دهیم.

اولین دستگاه از این نوع چشمه‌ی یون است که از آن، باریکه‌ی یونها یا الکترونهایی که باید شتاب داده شوند، سرچشمه میگیرند. اساس عملکرد این دستگاه به این صورت است که گازی معمولاً تحت تاثیر تخلیه الکتریکی یونیده میشود و یونهای باردار مثبت بر اثر پتانسیلی به ولتاژ 10 KV به طرف یک الکترود منفی شتاب میگیرند و استخراج می‌شوند. برای بعضی کاربردها، ممکن است به یک باریکه‌ی یونهای منفی نیاز داشته باشیم که در این صورت باید اتمهای خنثایی را در نظر گرفت که قادرند الکترون اضافی را بپذیرند. هرگاه باریکه یونهای مثبت را از میان گاز خنثایی عبور دهیم که انرژی پیوند الکترونها با اتمهایشان نسبتاً ضعیف باشد، در این صورت احتمال زیادی وجود دارد که

یونهای مثبت الکترونها را به دام اندازند و به یونهای منفی تبدیل شوند. دستگاه ترابرد باریکه (اپتیک باریکه) شامل تعدادی وسایل مغناطیسی یا الکتریکی است که باریکه را کانونی می‌سازند و آنرا در طول مسیر مورد نظر منحرف میکنند. در قیاس با اپتیک، دستگاههای کانونی کننده را عدسی مینامند، اما این عدسیها بجای شیشه از میدانهای مغناطیسی تشکیل میشوند. شکل (۱-۱) نمونه‌ای از یک عدسی چهار قطبی را نشان میدهد.

شکل (۱-۱) سطح مقطع عدسی چهار قطبی در راستای باریکه

آهنرباهای خم کننده که راستای باریکه را تغییر می دهند و آنرا به مؤلفه هایش تجزیه می کنند. آهنرباهای خم کننده در تجزیه باریکه ای از محصولات واکنش، نظیر تشکیل باریکه ثانویه از نوع خاص از میان محصولات ناشی از واکنش، می توانند خیلی مفید باشند.

هدفهای باریکه های شتاب یافته نیز همانند موارد استفادهٔ شتابدهنده ها متنوع اند. برای انجام طیف سنجی دقیق هسته ای، نظیر مطالعهٔ حالت‌های خاص برانگیخته و سطح مقطع آنها، معمولا باید آشفتگی باریکه ورودی و خروجی تا سر حد امکان کوچک باشد، بنابراین هدفهای خیلی نازک (در مرتبه $10\ \mu\text{m}$) به کار میروند. از طرفی هرگاه بخواهیم یک باریکه پروتونهای پر انرژی را کاملا متوقف سازیم تا ذرات ثانویه ایجاد شوند، هدفهای ضخیم (به ضخامت دهها سانتیمتر) را باید به کار ببریم. غالبا هر دو نوع هدفهای نازک و ضخیم را سرد میکنند تا گرمای ناشی از تابش باریکه از آنها خارج شود.

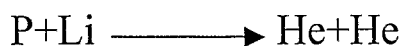
از جمله قسمت‌های اساسی هر دستگاه شتاب‌دهنده‌ای را وسایل آشکارسازی و تحلیل‌کننده‌ای تشکیل می‌دهند که برای ثبت نوع ذره، انرژی، زمان و جهت حرکت محصولات واکنش به کار می‌روند.

با این بحث مختصر درباره‌ی چشمه، طرز تشکیل، انحراف و تحلیل باریکه‌های ناشی از شتاب‌دهنده، اینک به تکنیک‌های متداول برای انرژی دهی به ذرات تا انرژی دلخواه می‌پردازیم.

الف: شتاب‌دهنده‌های الکترو استاتیکی

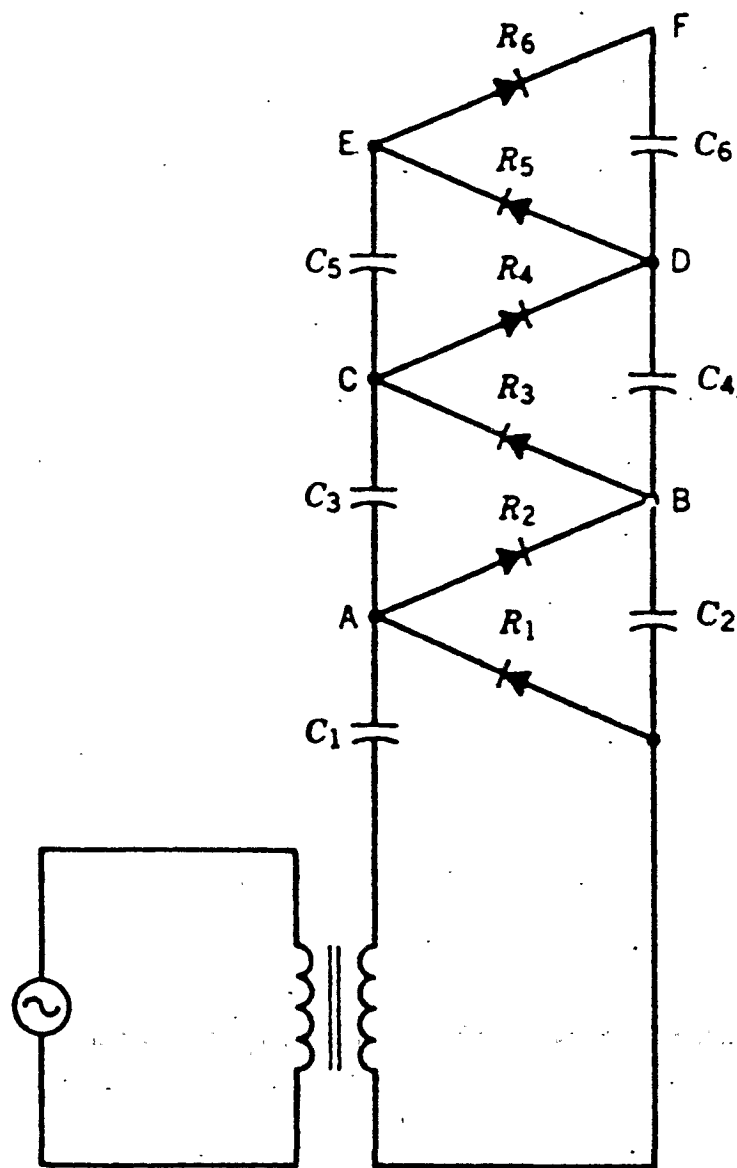
ساده‌ترین راه شتاب‌دادن به ذرهٔ باردار، افت آن از یک پتانسیل ثابت V است. هرگاه بار ذره برابر q باشد، انرژی جنبشی qV دست می‌آورد. بزرگترین اختلاف پتانسیلی را که می‌توان در شرایط شتاب‌دهنده ایجاد کرد در حدود $10^7 V$ است، و لذا یونها انرژی در حدود 10 Mev به ازای واحد بار کسب می‌کنند. این درست انرژی است که برای بسیاری از مطالعات ساختار هسته‌ای نیاز داریم و بنابراین این نوع شتاب‌دهنده در آزمایشگاه‌های فیزیک هسته‌ای سراسر جهان، کاربرد وسیعی دارد.

تکنولوژی شتاب‌دهنده‌های الکترو استاتیکی شامل برقراری و نگهداری یک پایانه ولتاژ بالا به منظور شتاب دادن به ذرات باردار حاصل از چشمهٔ یون است. ساخت اولین شتاب‌دهنده از این نوع برای کاربرد‌های فیزیک هسته‌ای در سال ۱۹۳۲ توسط کوکلرافت و والتون صورت گرفت. آنها دستگاهی را ساختند که ولتاژ آن سرانجام به 800 KV رسید. شکل (۱-۲) اساس کار دستگاه را نشان می‌دهد که در آن خازن‌ها در اتصال موازی به یک پتانسیل مشترک وصل شده‌اند و سپس بطور متوالی تخلیه می‌شوند. کلید زنی بین اتصالات متوالی و موازی توسط یکسوسازها انجام می‌شود. کوکلرافت و والتون با استفاده از تکنیک افزایش ولتاژ، اولین فروپاشی هسته‌ای ناشی از واکنش ذرات باردار مصنوعاً شتاب یافته را مورد بررسی قرار دادند.

به خاطر سادگی طرح، شتاب‌دهندهٔ کوکلرافت - والتون اهمیت خود را پیش از آنچه از لحاظ تاریخی مستحق آن است حفظ کرده است.

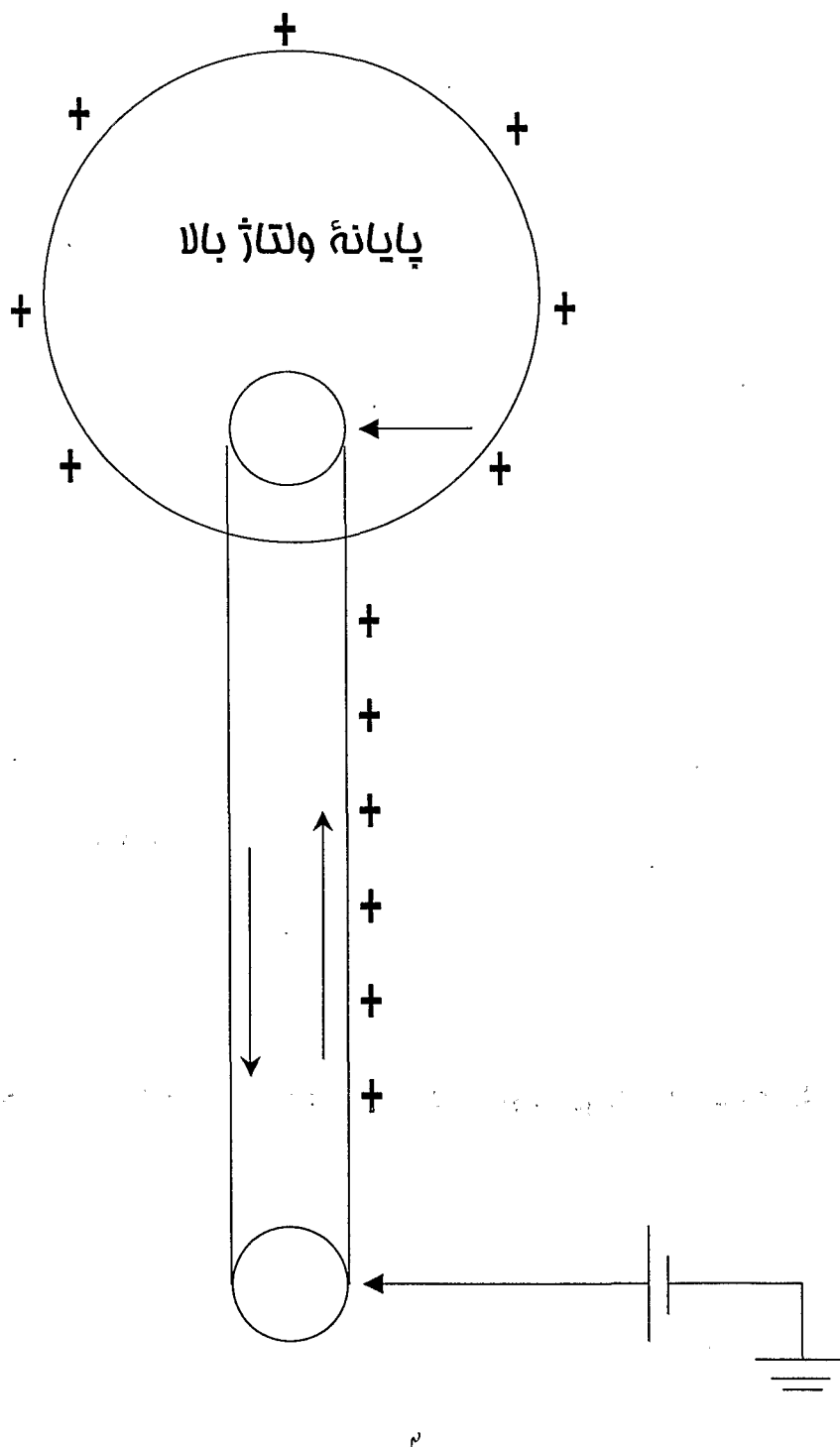
عمومی‌ترین نوع شتاب‌دهندهٔ الکترو استاتیکی که امروزه در آزمایشگاه‌های فیزیک هسته - ای بکار می‌رود، بر اساس مولد و اندوگراف ساخته می‌شود که بطور طرح واره در شکل

شکل (۱-۲) مولد ولتاژ بالای کوکرافت — والتون . دامنه های ولتاژ ثانویه مبدل V برای ولتاژهای **dc** عبارتند از

$$V_F = 6V, \quad V_D = 4V, \quad V_B = 2V$$

(۱-۲) نشان داده شده است .

شکل (۱-۳) اساس کار مولد واندوگراف

هنگامی که رسانای داخلی باردار و با پوسته خارجیتر در تماس قرار میگیرد، تمام بار از رسانای داخلی به طرف رسانای خارجی جریان میابد بدون توجه به اینکه چه مقدار بار در روی آن موجود بوده یا پتانسیل آن چه اندازه بوده است. پتانسیل نهایی رسانای خارجی توسط ظرفیت آن نسبت به اجسام متصل به زمین اطراف آن تعیین می شود، $V=Q/C$ ، و در اصل، با افزایش هر چه بیشتر و بیشتر بار Q پتانسیل بدون هیچ حدی افزایش می یابد. در عمل، تخلیه الکتریکی با ستون عایقی که رسانای خارجی را نگاه میدارند یا تخلیه با جو اطراف باعث محدودیت افزایش پتانسیل میشود. برای کاهش تخلیه و جرقه زنی، مولد در محفظه فشاری محتوی گاز عایق به فشار ۲۰-۱۰ اتمسفر نگهداری میشود و بدین ترتیب از تخلیه جلوگیری بعمل میاید.

مولد واندوگراف مزیت بسیار بزرگی بر مولد کوکلرافت دارد، ولتاژ پایانه در وان دوگراف فوق العاده پایدار و فاقد موجهای جریان متناوبی است که در مورد کوکلرافت - والتون دیده میشود.

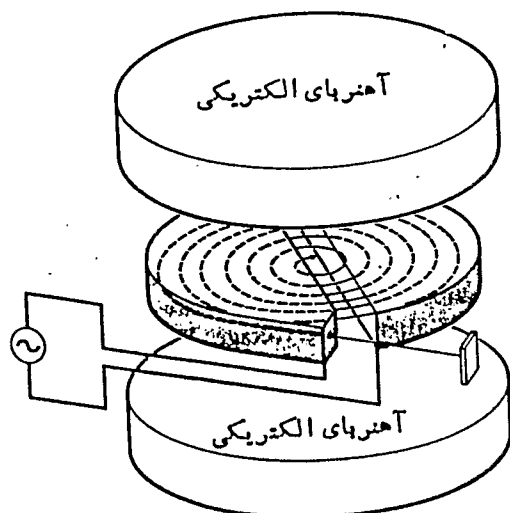
ب: شتابدهنده های سیکلوترون

نوع بدیل شتابدهنده های الکترواستاتیکی تک مرحله ای را دستگاه دورانی تشکیل میدهد که در آن باریکه ذرات دورانه های بسیار زیادی را در داخل دستگاه طی میکند و در هر مدار با افزایش ولتاژ کوچکی روبرو میشود تا انرژی ذره به گستره MeV برسد. اولین وساده ترین شتابدهنده های از این نوع سیکلوترون است که شتابدهنده تشدید مغناطیسی نیز نامیده میشود.

در شکل (۴-۱) طرح ساده ای از سیکلوترون نشان داده شده است. با استفاده از یک میدان مغناطیسی، باریکه به صورت مسیر دایره ای خم میشود و ذرات در داخل دو اتاقک فلزی نیم دایره ای که به خاطر شکلشان (D) دی نامیده میشوند، به دوران در میایند. دی ها به یک منبع ولتاژ متناوب متصلند. هنگامی که ذرات در داخل دی ها در حرکتند، هیچ میدان الکتریکی بر آنها وارد نمیشود و مسیر دایره ای شکلی را تحت اثر میدان مغناطیسی طی میکنند. اما، در فاصله بین دی ها، ولتاژ شتابدهنده ای بر ذرات وارد میشود و در هر چرخه کمی انرژی اضافی کسب می کنند.

⊗

ایده اصلی طرح سیکلوترون در سال ۱۹۲۹ توسط ارنست لارنس در دانشگاه کالیفرنیا مطرح شد. نکته مهم این است که زمان مورد نیاز برای اینکه ذره یک مسیر نیم دایره را طی کند مستقل از شعاع مسیر است. یعنی هنگامی که ذرات با حرکت حلزونی به طرف

شکل (۴-۱) نمودار ساده ای از یک شتابدهنده سیکلوترون. باریکه با مدار حلزونی شکل شروع به حرکت میکند و به تدریج از آن دور می شود. ذره هر بار که فاصله بین دی ها را طی می کند شتاب می گیرد و بالا خیره پس از خروج از دستگاه به طرف هدف گسیل می شود.

شعاعهای بزرگتر پیش میروند، انرژی کسب میکنند و با سرعت بیشتری به حرکت در می آیند و افزایش طول مسیر کاملاً با افزایش سرعت خنثی میشود. هرگاه نصف دوره تناوب و لتاژ متناوب اعمال شده بردی ها مساوی زمان دوران نیم دایره باشد، در این صورت میدان در همزمانی کامل با عبور ذرات از فاصله بین دی ها بطور متناوب تغییر میکند و ذره هر بار که از این فاصله رد میشود تحت تاثیر یک ولتاژ شتابدهنده قرار می گیرد. نیروی لورنتس در مدار دایره ای، qv_b ، شتاب مرکزگرای لازم را برای حفظ حرکت دورانی تامین می کند و بنابراین داریم:

$$F = qvb = \frac{mv^2}{r} \quad (1)$$

وزمان مورد نیاز برای یک دوران نیم دایره ای عبارت است از:

$$t = \frac{\pi r}{v} = \frac{m\pi}{qb} \quad (2)$$

بسامد ولتاژ متناوب مساوی است با:

$$g = \frac{1}{2t} = \frac{qb}{2\pi m} \quad (3)$$

که غالباً آنرا بسامد سیکلوترون یا بسامد تشدید سیکلوترون برای ذره‌ای به بار q و جرم m که در میدان مغناطیسی یکنواخت B حرکت میکند مینامند. همانطور که ذره با حرکت حلزونی پیش میرود، سرعت به تدریج افزایش میابد و بالا ترین سرعت در بزرگترین شعاع R حاصل میشود که عبارت است از:

$$v_{\max} = \frac{qBR}{m} \quad (4)$$

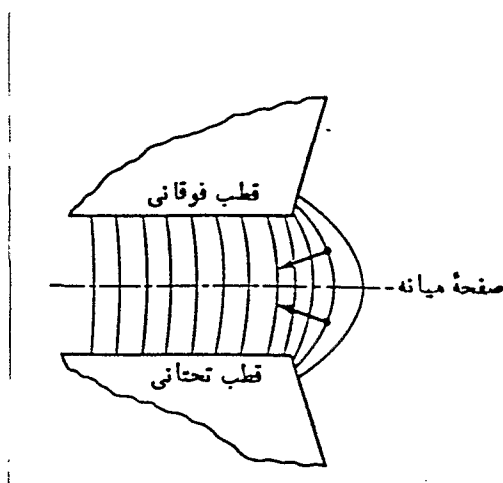
که به حداکثر انرژی جنبشی زیر منجر میشود

$$T = \frac{1}{2} m v_{\max}^2 = \frac{q^2 B^2 R^2}{2m} \quad (5)$$

این معادله نشان میدهد که خوب است سیکلوترون‌های با میدان‌های بزرگ و شعاع‌های بزرگ در اختیار داشته باشیم. در عمل اولین شتابدهنده‌ی ذرات در سال ۱۹۳۱ توسط لارنس و استانلی لیوینگستون در برکلی ساخته شد. دی‌ها دارای شعاع $12/5 \text{ cm}$ بود و سیکلوترون می‌توانست پروتون‌های با انرژی $1/2 \text{ MeV}$ در میدان حدود $1/3 \text{ T}$ ایجاد کند. بسامد متناظر در حدود 20 MHz است. در خلال چند سال شعاع تا حدود 30 cm و انرژی ذره نیز تا 10 MeV برای پروتون‌ها، 5 MeV برای دوترون‌ها و 10 MeV برای ذرات α افزایش یافت. در اواخر دهه ۱۹۳۰ شعاع‌های 70 cm قابل حصول شد و گستره‌ی های انرژی تا حدود 40 MeV برای ذرات α و پروتون‌ها و 20 MeV برای دوترون‌ها توسعه یافت.

جریان در این سیکلوترون‌ها نوعاً در گستره چند ده میکرو آمپر است که از شدت لازم برای مطالعات تفصیلی واکنش‌های هسته‌ای بیشتر است. بدین ترتیب از دهه ۱۹۳۰ تا دسترسی تجارتي به شتابدهنده‌های واندوگراف بزرگ که در دهه ۱۹۶۰ عرضه شد، سیکلوترون متداول‌ترین شتابدهنده مورد استفاده برای مطالعات ساختار هسته‌ای از طریق واکنش‌های هسته‌ای بود.

همانطور که باریکه موجود در سیکلوترون به طرف لبه ماشین و به طرف خارج به حرکت در می‌آید، خطوط میدان مغناطیسی تا حدی از راستای قائم واقعی منحرف می‌شوند (شکل ۱-۵).

شکل (۵-۱) خطوط میدان مغناطیسی در نزدیکی لبه سیکلوترون از وضعیت قائم منحرف می شوند. نیروی برابند وارد بر یون (پیکانها) یک اثر کانونی کننده به وجود می آورد.

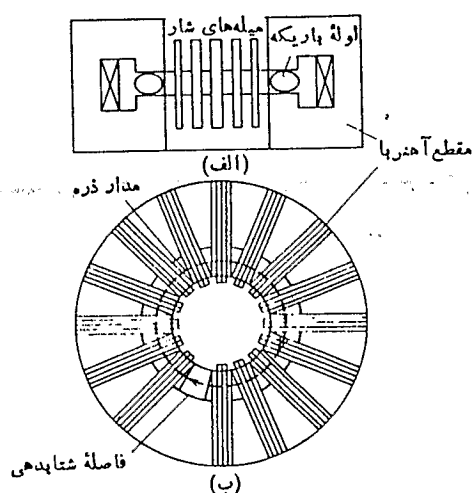
این میدان حاشیه ای متضمن دو اثر است که یکی سودمند و دیگری زیانبار است. انحنای خطوط میدان، یک مولفه نیروی خالص به طرف سطح میانی به دست میدهد که موجب کانونی کردن میشود و از واگرایی باریکه جلوگیری می کند. اما در همان زمان، میدان وضعیت یکنواخت خود را از دست میدهد و هرگاه بسامد ثابت باقی بماند، شرط تشدید دیگر برقرار نخواهد بود.

مشکل جدی تر از رفتار نسبیته ذرات شتابدار ناشی میشود. از جایگزین کردن تکانه mv در معادله (۱) با مقدار نسبیته γmv که در آن $\gamma = (1 - v^2/c^2)^{-1/2}$ است. با توجه به معادله (۳) مشاهده می کنیم که برای برقراری شرط تشدید لازم که با افزایش v مقدار B نیز افزایش یابد و لذا در شعاعهای بزرگتر میدان باید بزرگتر شود. این امر را میتوان از طریق دستکاری میدان انجام داد، که در این صورت خطوط میدان به طرف داخل خم میشوند و در نتیج دارای یک اثر واکانونی کننده نا خواسته خواهد بود. در طرح اساسی سیکلوترون با میدان ثابت و بسامد ثابت، هیچ راه قابل قبولی برای جبران اثر نسبیته وجود ندارد و این امر به محدودیت اندازه چنین ماشینهایی منجر میشود. برای غلبه بر این مشکل، یکی از راه حلها تغییر دادن بسامد است که به سیکلوترونی با مدوله سازی بسامد منجر میشود که سنکروسیکلوترون نام دارد.

ج: سنکروترون

توسعه سیکلوترون یا سنکروسیکلوترون تا انرژی بالاتر بدین معنی است که ماشین‌هایی با شعاع‌های بزرگتر ساخته شوند. از آنجا که هزینه ساختن آهنربا رقم اصلی در ساختن سیکلوترون است، انتظار داریم که هزینه‌های ساخت سیکلوترون‌های بزرگتر برحسب مکعب انرژی افزایش یابد. توسعه سیکلوترون‌های 500 MeV نسل حاضر به ماشین‌های با انرژی بالاتر (5 GeV) به سرعت هزینه ساخت را به مرتبه تولید ناخالص ملی آمریکا می‌رساند. برای حل این معضل باید شتاب‌دهنده سنکروترون ساخت که در آن شدت میدان مغناطیسی و بسامد تشدید هر دو تغییر می‌کنند.

شکل (۱-۶) ساده‌ترین نوع یک سنکروترون را نشان می‌دهد. ویژگی اساسی این ماشین که با وجود افزایش انرژی هزینه‌ها را منطقی می‌کند این است که شعاع مدار ذرات در انرژی‌های بالا تقریباً ثابت می‌ماند. بنابراین میدان مغناطیسی مورد نیاز فقط در ناحیه محیط اعمال می‌شود و نه در تمام حجم دورانی قرص چنانکه در سنکروترون معمولی دیده می‌شود. همانطور که در شکل نشان داده شده است، یک آهنربای معمولی می‌تواند این وظیفه را انجام دهد. ذرات در مسیری دایره‌ای حرکت می‌کنند و در هر دوران هنگام عبور از یک فاصله خالی، توسط میدان الکتریکی تشدید شتاب می‌گیرند. با افزایش انرژی، بسامد و تناوب دو سر فاصله باید افزایش یابد تا شرایط تشدید محفوظ بماند، بطور همزمان، میدان مغناطیسی نیز باید افزایش یابد تا شعاع را ثابت نگه دارد.

شکل (۱-۶) منظره‌ای از سسطح مقطع عمودی و افقی سنکروترون الکترون. چندین آهنربا باریکه را بصورت دایره خم می‌کنند و یک میدان الکتریکی ذرات را در هر دوران شتاب می‌دهد. اگر انرژی ذره بالا باشد، حتی با افزایش انرژی هم شعاع مداری ذره تقریباً ثابت باقی می‌ماند.

د: شتابدهنده‌های خطی

در شتابدهنده‌های خطی (که غالباً **linac** نام دارد) همانند مورد سیکلوترون ذرات از طریق یک ولتاژ **ac** شتابهای جدا از هم زیادی را دریافت میدارند و اختلاف در این است که ذرات در **linac** در خط مستقیمی حرکت میکنند. این امر هزینه‌های زیاد مربوط به آهنرباهای سیکلوترون و اثرات واکانونی کنندگی میدانهای مغناطیسی را برطرف میسازد. در شکل (۷-۱) طرح اساسی یک شتابدهنده خطی نشان داده شده است. باریکه از میان تعدادی الکترودهای حلقوی توخالی که به تناوب به قطبهای مخالف منبع ولتاژ **ac** متصل میشوند حرکت میکند. ذرات هنگام عبور از گاف بین الکترودها شتاب میگیرند. به محض ورود به داخل یک الکتروده در ناحیه‌ای با میدان صفر حرکت میکند و برای زمانی مساوی با نصف دوره تناوب ولتاژ **ac** به جلو رانده میشود (نام لوله رانش به همین مناسبت به الکترودها داده میشود) بدین ترتیب قطبیت ولتاژ در خلال زمانی که ذره در داخل لوله رانش است عوض میشود و در نتیجه ذره هنگام عبور از گاف بعدی مجدداً شتاب میگیرد. کار چنین شتابدهنده‌ای وابسته به این شرط است که ورود ذرات به هر گاف در تشدید با میدان الکتریکی دو سر گاف باشد. هر گاه نصف دوره تناوب ولتاژ **ac** باشد در این صورت طول لوله رانش **n** ام برای ذرات با سرعت **v** باید چنین باشد:

$$L_n = v_n t / 2 \quad (6)$$

برای ذرات نانسبیتی با بار **e**، پس از عبور از میان **n** گاف با اختلاف پتانسیل **V** انرژی جنبشی ذره عبارت است

$$T_n = neV = \frac{1}{2} m v_n^2 \quad (7)$$

در نتیجه خواهیم داشت

$$L_n = \left(\frac{neV}{2m} \right)^{\frac{1}{2}} t \quad (8)$$

بنابراین طول لوله رانش باید بصورت $n^{\frac{1}{2}}$ افزایش یابد. برای ذرات نسبیتی که $v=c$ میشود، طول لوله رانش تقریباً ثابت است. ذرات در عبور از گاف کمی کانونی میشوند که با مراجعه به شکل (۸-۱) میتوان آنرا درک کرد. در نیمه گاف (ناحیه **ab**)، خطوط نیروی میدان الکتریکی ذرات خارج محور را به طرف داخل کانونی میکنند در حالی که